

lejer træffes de fornødne Foranstaltninger til den størst mulige Udnyttelse af disse. Det Organ, ved hvilket Indenrigsministeriet skulde etablere denne Organisation af den forøgede Brændehugst, er det for nogen Tid siden nedsatte Brændselsnævn. Den overordentlige Kommission har først virket ved sine egne Medlemmer og forskellige af den nedsatte Udvalg, men har derefter ment det nødvendigt, at der skabtes en særlig Centralinstitution, hvis Formaal skulde være at iværksætte de her fornødne Foranstaltninger. Der er derefter nedsat et Brændselsnævn, hvis Formand er den kendte Ingeniør og Landinspektør Poul Bentzon, og i hvis Midte i øvrigt sidder Folk, der er sagkyndige paa de forskellige Omraader, som Brændselsmaterialets Fremskaffelse omfatter, deriblandt Mænd, der er valgte henholdsvis af Skovforeningen og af Tørvfabrikantforeningen, og endelig Medlemmer af den overordentlige Kommission. Det er ogsaa dette Nævn, der har været Hovedfaktoren under Udarbejdelse af Lovforslaget, idet dog ogsaa den kongelige Kommissarius for Jernbanerne, Kammerherre Lerche, under Lovforslagets Udarbejdelse paa Indenrigsministeriets Vegne har deltaget i den Sammenarbejden af to forskellige Lovtanker, som er udtrykte i dette Lovforslag.

Jeg nævnedes § 1, der altsaa fremstiller Lovens Formaal. Men idet der paabydes en forøget Hugst og Drift, vil det dels være nødvendigt at gøre denne mulig, dels ogsaa at sikre sig, at den finder Sted. Hvis nogen oversidder Paabudet om at forøge Driften, maa der være Midler til at fremtvinge Forøgelsen, og dette har man søgt dels ved Regler om Bøder og Dagmulker, dels ved at give Staten Lejlighed til at overtage Arealerne og drive dem. Paa samme Maade er der, hvis en Ejer skulde mene, at han selv ikke vil være i Stand til at efterkomme Paabudet, aabnet Adgang til, at Staten efter hans Ønske overtager Arealerne. Men begge disse Muligheder, Ejerenes Ønske om, at Staten skal overtage Arealerne og Statens Adgang til at gøre dette, hvis han ikke overholder Paabudet, er kun det subsidiaære, idet den principale Tanke er, at Ejeren, naar Opgaven er stillet, skal iværksætte de fornødne Foranstaltninger.

Men det er ogsaa nødvendigt at tilvejebringe Midler til, at Paabudet kan iværksættes, og der er det da navnlig Spørgsmaalet om Arbejdskraften, der melder sig. Hvor mange Arbejdere der vil kunne være

Tale om at bringe i Anvendelse i de forskellige her omhandlede Bedrifter, kan jeg ikke i Øjeblikket sige. Fra 1901 foreligger der en Statistik over, hvor stor en Del af Befolkningen der da var egentlige Skovarbejdere, og Antallet ansloges til omtrent 3,000 Personer. Foruden disse har imidlertid mange om Vinteren ernæret sig ved Skovarbejde som Bierhverv. Antallet anslaaes i den officielle Statistik fra 1901 til kun noget over 800 Personer, men det antages dog almindeligt, at dette Tal er adskilligt for lavt. Naar dernæst ses hen til, at Hugsten i den forløbne Tid er udvidet, kan man maaske sige, at saadant noget som 5,000 Arbejdere, faste og midlertidige, har deltaget i Arbejdet i Skovene. Det er for mig anført af Brændselsnævnet, at der maaske vil være Nødvendighed for at forøge denne Arbejdsstyrke to Gange, saa at i alt 10,000 Arbejdere yderligere kunde komme til at arbejde i Skovene, i Moserne og i Brunkulslejerne. For Skovenes Vedkommende vil det være nødvendigt, at Arbejdet for at fremskaffe det Brænde, som skulde kunne udnyttes som Brændselsmateriale i den kommende Vinter, er tilendebragt i Slutningen af August Maaned. Jo tidligere Arbejdet for at fremme den forøgede Hugst kan komme i Gang, des bedre. For Tørvemosernes Vedkommende vil Arbejdet først kunne begynde noget senere, men vil ogsaa kunne fortsættes ud over den nævnte Tid. Lovforslaget opstiller nu tre Stadier med Hensyn til Tilvejebringelsen af Arbejdskraft, idet det først i § 11 foreslaas at bemyndige Forsvarsministeren til at lade værnepligtige, der er inde til militær Tjeneste, gøre Arbejde i Statsskovene eller paa de af Staten i Henhold til denne Lov overtagne Arealer. Saadanne Planer har tidligere været drøftede og fra mange Sider mødt Sympati. Forslaget fremsættes nu ud fra den Tanke, at de, der for Øjeblikket er inde til Militærtjeneste, paa denne Maade vil gøre et for Samfundet uomtvisteligt nyttigt Arbejde. Og ligesom man i andre Lande er gaaet til saadanne Forholdsregler, er hos os Tiden nu inde til at iværksætte en Foranstaltning, hvorved en stor organiseret Arbejdskraft vil kunne komme til Anvendelse.

Men udover dette vil det kunne blive nødvendigt at tilvejebringe ogsaa anden Arbejdskraft, og i § 12 bemyndiges derfor Indenrigsministeren til — saafremt Arbejdet i Statsskovene og paa de i Henhold til denne Lov overtagne Arealer ikke paa anden Maade kan bringes til hurtig og for-